

skøn, i dette tilfælde med hensyn til, om et givet fodgængerfelt befinder sig inden for den fastsatte afstand.

Anvendelse af krybespor.

Ifølge det oprindelige lovforslags § 14, stk. 5, skal motorkøretøjer, hvis tilladte totalvægt overstiger 3,5 t, benytte krybespor, såfremt et sådant findes. Krybespor skal ligeledes benyttes af andre køretøjer, der fremføres med en hastighed, der er væsentlig lavere end den, hvormed færdslen i øvrigt foregår.

Udvalget har gentagne gange drøftet denne bestemmelse, der indebærer en udvidelse af pligten til at anvende krybespor i forhold til den tidligere gældende retstilstand.

Især under hensyn til, at bussers maksimalhastighed foreslås forhøjet fra 70 til 80 km i timen, har udvalget fundet, at bestemmelsen kunne gives en mere hensigtsmæssig udformning, der ikke ubetinget knytter pligten til totalvægten. Placeringen af køretøjer med campingvogne har ligeledes været inddraget i disse overvejelser.

Justitsministeren har over for udvalget erklæret sig enig i disse betragtninger, idet han har oplyst, at det formentlig er mindre hensigtsmæssigt at opretholde kravet om, at busser altid skal føres i krybespor, hvor et sådant findes.

På tilsvarende måde har ministeren erklæret, at det næppe heller i alle tilfælde vil være hensigtsmæssigt eller trafikafviklingsmæssigt nødvendigt, at lastbiler uanset deres aktuelle hastighed skal benytte krybespor.

Justitsministeren har på denne baggrund fundet, at krybesporsreglen bør indeholde et påbud om, at køretøjer, der fremføres med en lavere hastighed end den, hvormed færdslen i øvrigt foregår, skal føres i krybespor. Ministeren har oplyst, at dette bør gennemføres ved, at krybesporsreglen knyttes til en særlig afmærkning, der entydigt angiver, hvornår et krybespor skal anvendes.

Reglerne for den afmærkning, der tilkendegiver krybespor, vil i forbindelse hermed blive ændret, således at det klart kommer til fremgå, at det er hastigheden på den øvrige del af vejen, der er afgørende for, i hvilket omfang krybesporet skal anvendes. Mi-

nisteren agter at gennemføre dette ved en afmærkning, hvorefter der for kørebanens vognbaner — bortset fra krybesporet — fastsættes en mindstehastighed.

Ved at gennemføre en regel som foran skitseret er det justitsministerens opfattelse, at den danske krybesporsregel samtidig bringes i bedre harmoni med den praksis, som følges i flere andre europæiske lande. Især hvis maksimumshastigheden for busser hæves, har ministeren fundet det rigtigst at tilslutte sig denne praksis.

Justitsministeren har i overensstemmelse hermed stillet ændringsforslag til § 14.

Hyrevognes benyttelse af busbaner.

Udvalget har indgående drøftet, hvorvidt der i lovforslaget bør optages en bestemmelse om hyrevognes adgang til at benytte de særlige busbaner, der findes i visse byer.

Ifølge lovforslagets § 91, stk. 1, er det henlagt til politiet med samtykke fra vejbestyrelsen at træffe beslutning om, hvorvidt der skal anlægges særlige baner for forskellige færdselsarter, jfr. forslagets § 14, og i givet fald hvorledes de skal benyttes.

Justitsministeren har i besvarelse af et spørgsmål fra udvalget oplyst, at han finder det hensigtsmæssigt, at afgørelser om busbaner og disses anvendelse i første række træffes lokalt ud fra det stedlige kendskab til færdselsituationen.

Ministeren har nærmere anført, at tilladelse for hyrevogne til at benytte busbaner, må antages at indbære fordele for hyrevognstrafikken, der herved lettere vil kunne komme frem i trafikken. I visse tilfælde, hvor adgang til at benytte busbaner kan betyde en genvej, vil det også kunne betyde en mindre økonomisk fordel for kunden. Fordelene må dog til en vis grad afhænge af, hvilke regler der i øvrigt skal være gældende for benyttelsen af busbaner.

Efter justitsministeriets opfattelse vil fordelene kun være begrænsede, og en generel tilladelse til for hyrevogne at benytte busbaner må antages at medføre væsentlige ulemper for den øvrige trafik.

De i det følgende nævnte forhold fører efter justitsministeriets mening til, at tilladelse til for hyrevogne at benytte busbaner kun bør gives i særlige tilfælde, hvor specielle lokale forhold tilsiger det.